

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1297/2025
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1 у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душка Ковачевића, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 бр.2212/25 од 25.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 29. октобра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душка Ковачевића, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 бр.2212/25 од 25.09.2025. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Кж-р 135/25 од 04.09.2025. године, према окривљеном АА је, поред осталих окривљених, продужен притвор за још два месеца, који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп бр.193/25 од 15.06.2025. године, те који му се рачуна од 13.06.2025. године, када је лишен слободе, по основу из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП. Истовремено је одређено да му по том решењу притвор може трајати најдуже до 07.11.2025. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр.2212/25 од 25.09.2025. године, поред осталог, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Душка Ковачевића, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Кж-р 135/25 од 04.09.2025. године.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Душко Ковачевић, поднео захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 бр.2212/25 од 25.09.2025. године „због повреде Законика о кривичном поступку“, не наводећи конкретно о којој повреди се ради, са предлогом да Врховни суд укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање већу Апелационог

суда у Београду или да побијано решење преиначи, тако што ће окривљеном укинути притвор или тако што ће му уместо притвора одредити меру забране напуштања стана уз електронски надзор.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душка Ковачевића, недозвољен и да нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), те да се у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Душко Ковачевић у уводу захтева, као разлог подношења, наводи повреде Законика о кривичном поступку, не опредељујући конкретно ни једну повреду закона која сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, а у образложењу захтева истиче да се окривљени налази у неоправданом, готово шестомесечном притвору, при чему се веће Апелационог суда у Београду „уопште није потрудило ... да пружи било какве релевантне и довољне разлоге којима би оправдало продужење притвора“, уз закључак да је побијана одлука донета шаблонски, без индивидуализоване оцене конкретног случаја, што према наводима захтева представља кршење права окривљеног на образложену судску одлуку. Изложеним наводима бранилац указује на повреду члана 460. ЗКП.

Поред тога, у поднетом захтеву бранилац истиче да је вештачењем мобилног телефона окривљеног доказано да не познаје преостале окривљене из кривичног поступка, да из ДНК вештачења произилази да окривљени није имао никаквог додира са поступком паковања и вагања опојне дроге, закључујући да све наведено указује да окривљени није учествовао у извршењу кривичног дела које му је стављено на терет, а којим наводима се по оцени овога суда полемиче са чињеничним стањем, односно указује на повреду члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче и да је побијаним решењем учињена повреда члана 213. Законика о кривичном поступку јер је веће пропустило да образложи основ и разлоге за своју одлуку о продужењу притвора према окривљеном, те повреда члана 189. Законика о кривичном поступку, јер веће није

водило рачуна да се блажом мером од мере класичног притвора може постићи иста сврха према окривљеном.

Како наведене повреде закона – из члана 440. ЗКП, 460. ЗКП, 213. ЗКП и 189. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтеву овом делу одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и да инсистирање на продужењу притвора према окривљеном, без индивидуалних и уверљивих разлога, представља кршење законских одредби и стандарда Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, чиме се у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се према одредби члана 484. ЗКП уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева није доставио одлуке Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај, те је захтев у овом делу одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић